

RZECZPOSPOLITA

POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

EGZEMPLARZ ARCHIWALNY

(12) **OPIS OCHRONNY** (19) **PL** (11) **59892**
WZORU UŻYTKOWEGO (13) **Y1**

(21) Numer zgłoszenia: **107558**

(51) Intcl⁷:

E04B 1/49

F16B 13/14

(22) Data zgłoszenia: **19.01.1998**

(54)

Kolek rozporowy wszechstronny

(43)

Zgłoszenie ogłoszono:

02.08.1999 BUP 16/99

(45)

O udzieleniu prawa ochronnego ogłoszono:

29.08.2003 WUP 08/03

(73)

Uprawniony z prawa ochronnego:

Klimas Joanna, Kuźnica Kiedrzyńska,
PL
Klimas Wojciech, Kuźnica Kiedrzyńska,
PL

(72)

Twórca wzoru użytkowego:

Joanna Klimas, Kuźnica Kiedrzyńska, PL
Wojciech Klimas, Kuźnica Kiedrzyńska, PL

(57)

PL 59892 Y1

Ru 59892

Kołek rozporowy wszechstronny

Przedmiotem wzoru użytkowego jest kołek rozporowy wszechstronny, wykonany z tworzywa sztucznego, znajdujący zastosowanie w budownictwie zarówno do mocowania elementów lekkich, wykończeniowych, w płytach kartonowo-gipsowych i wiórowych, jak również w takich materiałach jak beton, cegła pełna czy dziurawka.

Znane są kołki rozporowe charakteryzujące się różną konstrukcją, ale zawsze dostosowaną do ściśle określonych, specyficznych warunków przeznaczenia. Tak więc znane są kołki posiadające na swej powierzchni segmenty rozpierające, szczeliny wzdłużne i poprzeczne oraz żebra pierścieniowe, przy czym elementy te występują w kołkach w różnych układach i różnym wzajemnym usytuowaniu, zależnie od tego do jakiego podłoża są przeznaczone.

Celem zwiększenia funkcjonalności i uniwersalności kołka rozporowego - opracowano kołek wykonany w kształcie tulejki z tworzywa sztucznego, który w części czołowej - prowadzącej posiada kształt walca zakończonego stożkiem ściętym i który charakteryzuje się tym, że w części środkowej, rozpierającej posiada cztery wzdłużne, symetrycznie rozmieszczone na obwodzie szczeliny, biegnące od obrzeża walca części czołowej do obrzeża szyjki, stanowiącej zakończenie kołka. Natomiast zewnętrzną powierzchnię obwodową części rozpierającej - między szczelinami tworzą człony segmentów, z których każdy posiada kształt stożka ściętego przechodzącego następnie

w kształt walca płaskiego.

Na powierzchni każdego członu, wzdłuż szczelin - rozmieszczone są występy blokujące o krawędziach konturowych zbliżonych kształtem do kształtu segmentów. Skrajny segment części rozpierającej łączy się z obrzeżem szyjki, która zakończona jest kołnierzem, a na jej powierzchni, na przedłużeniu szczelin umiejscowione są cztery klinowe nadlewy.

Tak wykonany kołek posiada szerokie zastosowanie. Jego konstrukcja zapewnia bowiem możliwość stosowania w każdych warunkach tj. zarówno do mocowania elementów lekkich, wykończeniowych i elektroinstalacyjnych, w płytach kartonowo-gipsowych i wiórowych, jak również do mocowania różnorodnych elementów w takich materiałach, jak beton, cegła pełna czy dziurawka.

Czterodzielna budowa środkowej, rozpierającej części tulejki oraz wyposażenie jej w nadlewy blokujące - gwarantuje idealne prowadzenie wkręta i optymalne rozpieranie tulejki z równoczesnym zabezpieczeniem jej przed przekręceniem w mocowanym otworze, a także ułatwia powstanie pętli.

W materiałach łączonych - pełnych kołek rozpręża się i trwale mocuje dzięki dociskowi kołnierza do ścianek otworu. Natomiast w materiałach pustych - środkowa część tulejki w pustej przestrzeni tworzy pętlę, gwarantującą trwałe zamocowanie.

Ponadto kołek stanowiący przedmiot wzoru użytkowego posiada dużą odporność na zniekształcenia mechaniczne oraz na zmienne, wysokie i niskie temperatury.

Przedmiot wzoru użytkowego uwidoczniony jest na rysunku, na którym fig.1 - przedstawia kołek w rzutach prostokątnych, fig.2 - przedstawia kołek z wkrętem wprowadzony do łączonych elementów oraz fig.3 - przedstawia kołek po połączeniu elementów.

Jak pokazano na rysunku - kołek według wzoru użytkowego utworzony jest z wykonanej z tworzywa sztucznego odpowiednio ukształtowanej tulejki, do której wprowadzany jest wkręt.

Powierzchnia kołka jest tak ukształtowana, że w części czołowej, prowadzącej posiada kształt walca 1 zakończonego ściętym stożkiem 2. W części środkowej natomiast tj. rozpierającej - posiada cztery wzdłużne i symetrycznie rozmieszczone na obwodzie szczeliny 3, biegnące od obrzeża walca 1 do obrzeża 4 szyjki 5 stanowiącej zakończenie kołka tj. części do której wprowadzany jest wkręt. Zewnętrzną powierzchnię obwodową kołka w części rozpierającej tj. między szczelinami 3 tworzą człony segmentów 6, z których każdy posiada kształt ściętego stożka przechodzącego następnie w kształt płaskiego walca.

Na powierzchni każdego członu segmentu 6 wzdłuż szczelin 3 umiejscowione są blokujące występy 7 o krawędziach konturowych zbliżonych kształtem do zarysu kształtu segmentów 6.

Skrajny, nieco wydłużony segment 8 łączy się z obrzeżem 4 szyjki 5, która zakończona jest kołnierzem 9. Ponadto na powierzchni szyjki 5 na przedłużeniu szczelin 3 umiejscowione są cztery klinowe nadlewy 1

Mocowanie kołka polega na wprowadzeniu go w nawiercony w łączonych elementach otwór, a następnie wprowadzeniu wkręta. Przy dokręcaniu wkręta blokujące występy 7 zabezpieczają tulejkę przed jej przekręcaniem w otworze i wówczas rozchylają się szczeliny 3 i w miarę wkręcania wkręta powodują skrócenie kołka w jego środkowej części - w pętlę 11 zapewniającą trwałe osadzenie kołka w łączonych elementach.

Joanna Klimas

Wojciech Klimas

Klimas
Klimas

59892

Zastrzeżenie ochronne

Kołek rozporowy wszechstronny, wykonany w kształcie tulejki z tworzywa sztucznego i posiadający w części czołowej, prowadzącej kształt walca zakończonego stożkiem ściętym, znamienne tym, że w części środkowej, rozpierającej posiada cztery wzdłużne symetrycznie rozmieszczone na obwodzie - szczeliny /3/, biegnące od obrzeży walca /1/ części czołowej do obrzeży /4/ szyjki /5/ stanowiącej zakończenie kołka, natomiast zewnętrzną powierzchnię obwodową części rozpierającej - między szczelinami /3/, tworzą człony segmentów /6/, z których każdy posiada kształt stożka ściętego przechodzącego w kształt walca i na powierzchni każdego z nich, wzdłuż szczelin /3/ rozmieszczone są blokujące występy /7/ o krawędziach konturowych zbliżonych kształtem do zarysu segmentów /6/, przy czym skrajny nieco wydłużony segment /8/ łączy się z obrzeżem /4/ szyjki /5/, która zakończona jest kołnierzem /9/ i na jej powierzchni - na przedłużeniu szczelin /3/ umiejscowione są cztery klinowe nadlewy /10/.

Joanna Klimas

Wojciech Klimas.....

107522
59892 5

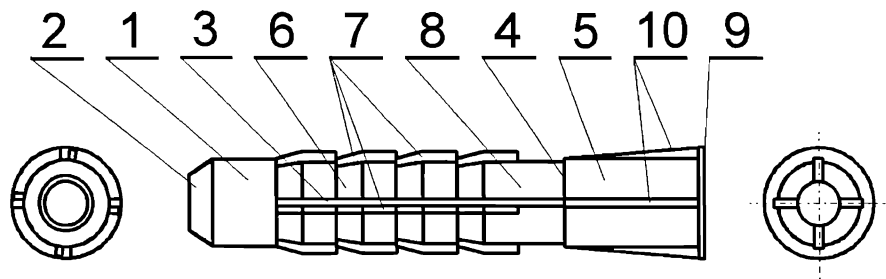

Fig. 1

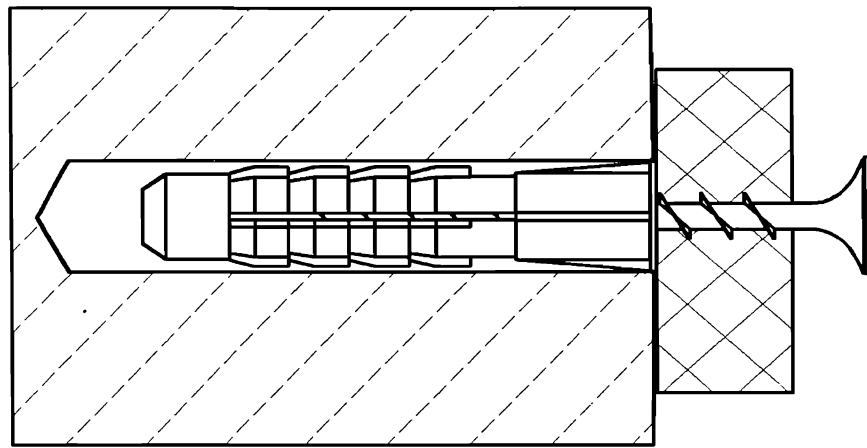

Fig. 2

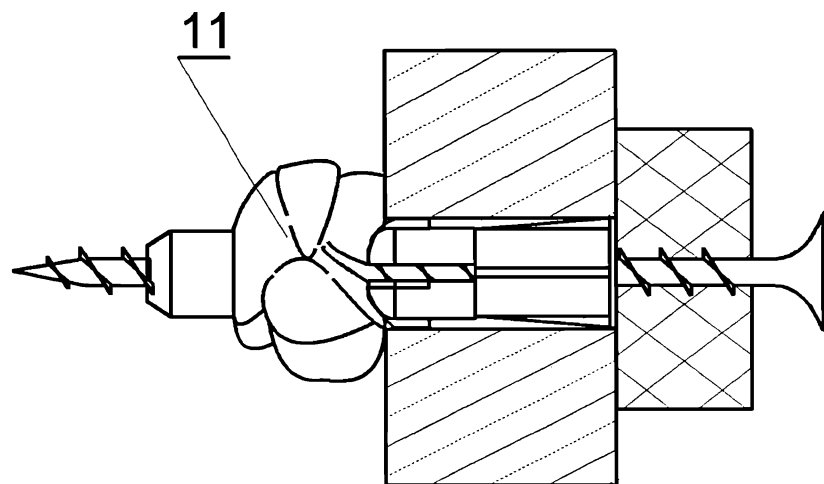

Fig. 3

Klimas
Klimas

Joanna Klimas

Wojciech Klimas